

יבמות צו

עניין: קרעו ספר תורה בחמתן

מהר"ץ חיות

גמ' והיה שם ר' יוסי בר קיסמא אמר תמיה
 אני אם לא יהיה בהכנס כו'. נ"צ ע"י
 תוס' ריש כתובות דכל תנא ולאמורא היה תופס
 לשון מיוחד וגם כאן דרכו של ר' יוסי בן קיסמא
 לדבר בלשון תימה אני. ע"י (ע"ז י"ח ע"א) תימה
 אני אם לא ישרפו אותך ואת ק"ת צאש:

[מהר"ץ חיות]

גמ' ע"ז יח.

רבנן כשחלה רבי יוסי בן קיסמא הלך רבי
 חגינא בן תרדיון לבקרו אמר לו חגינא
 אחי (אחי"ז) אי אתה יודע שאומה זו מן
 השמים המליכה שהחריבה את ביתו ושרפה את היכלו והרגה את חסידיו
 ואבדה את טוביו ועדיין היא קיימת ואני שמעתי עליך שאתה יושב
 ועוסק בתורה [ומקהיל קהלות ברבים] וספר (ב) מונח לך בחיקך אמר לו
 מן השמים ירחמו אמר לו אני אומר לך דברים של טעם ואתה אומר
 לי מן השמים ירחמו תמה אני אם לא ישרפו אותך ואת ספר תורה באש

שם קיסמא ע"י ר' יוסי בר קיסמא
 ש"מ. כשיכלו הדינרין ממאי פלחנא:
 מ"י

זהר חדש רות עח.

בעל כרחן בעצת בלעם. א"ר יוסי בן קיסמא תמיה אני
 אם מגילה זו לא באה אלא כדי ליחס זרע דוד שבא מרות
 המואבי' לא יספר יותר ולמה לי כולי האי ליכתוב יוחסא

מהרש"א ח"א

ח"א דף צו ע"ב אם לא יהיה בית הכנסת זו בית ע"ז כו'. שהעסק דומק השכינה
 מנצח"נ כדאמרינן צנדרים ו' כל הכועס כאלו אין שכינה כנגדו
 שנאמר רשע כגוזה אפו גו' אין אלהים גו': ואמר דאקפד טפי אמר חברותה נמי כו'.

ערוך לנר

בגמרא שנקרע ס"ת בחמתן. י"ל דהראה להם מן
 השמים בזה דהנה בשאר פלוגתות שבש"ס כל
 א' קבל מרבותיו כך כדעתו ובזה אמרינן אלו ואלו דברי
 אלקים חיים אבל בהך פלוגתא דקלוסטרא כפי הנראה
 בעירובין (קא:) היו מחולקים איך אמרו ר"ג וחכמים ובזה
 ודאי אחד מהם טעה והיינו ע"י כעס דמשבא לכלל כעס
 בא לכלל טעות וזה גורם לבטול תורה שבעל פה וזה
 הראה להם במה שנקרע התורה שבכתב כמו כן תקרע
 תורה שבע"פ ע"ז ומה שהזכירו ר"א ור"א דוקא פלוגתא